

مجله مکانیک سازه ها و شاره ها آمادگی انتشار مقالات تخصصی در کلیه زمینه های مهندسی مکانیک و مباحث میان رشته ای مرتبط با این شاخه علمی را دارا است. لذا از کلیه اساتید، دانشجویان، پژوهشگران و فعالین صنعت دعوت می شود که حاصل تحقیقات جدید، پژوهش های بنیادین و ایده های نو خود را جهت انتشار به این نشریه ارسال نمایند. شایان ذکر است که این مجله دارای رویکرد یکسان در دعوت از تحقیقات دارای جنبه عددی، تحلیلی و آزمایشگاهی است. همچنین امکان انتشار مقالات جدید در زمینه روش های عددی و تحلیلی (شامل هر دو دیدگاه معین و تصادفی) در مهندسی مکانیک فراهم شده است. در پایان خاطر نشان می شود که سیاست اصلی این مجله بر تسريع فرآیند داوری و تعیین تکلیف مقالات در حداقل زمان ممکن استوار شده است.

اعتبار علمی - پژوهشی

اعتبار مجله مکانیک سازه ها و شاره ها در جلسه مورخ ۸۹/۱۲/۲۵ کمیسیون نشریات علمی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مورد ارزیابی قرار گرفت و با درجه "علمی- پژوهشی" به تایید رسید و طی نامه شماره ۱۰۵۳۷۸/۹/۲/۱۱/۱۰۵۳۷۸ به معاونت پژوهشی و فناوری این دانشگاه ابلاغ گردید.

موزاییک‌بندی تصادفی و کاربرد آن در مکانیک ریزساختارها

خلیل فرهنگدوست^۱، سعید رهنمای^{۲*}

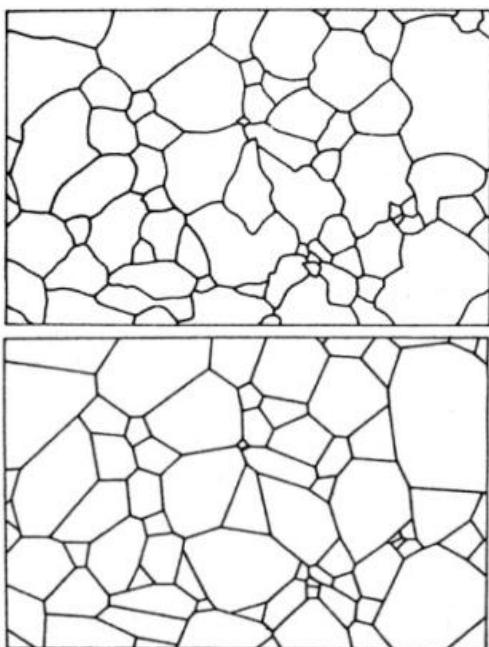
^۱دانشیار گروه مکانیک، دانشگاه فردوسی مشهد

^۲دانشجوی دکتری گروه مکانیک، دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

تقسیم‌بندی سطوح و حجم‌ها به قسمت‌های کوچک‌تر با شکل، اندازه و تعداد کاملاً تصادفی در اکثر علوم بویژه مهندسی کاربرد دارد. در این تحقیق ابتدا الگوریتم‌های ساخت نمودار ورونوی معرفی و بر پایه این الگوریتم‌ها برنامه‌ای در نرم‌افزار متلب نوشته خواهد شد. توانایی در تولید تصادفی ریزساختار با استناد به داده‌های استخراج شده از پردازش تصویر ریزساختارهای واقعی، همچنین گنجاندن پارامترهای تصادفی در برنامه برای تولید سیستم‌های چند فازی با درصد فازهای متفاوت و نیز توانایی تولید داده‌های مفید جهت انتقال ریزساختار مورد نظر به نرم‌افزارهای المان محدود از جمله نقاط قوت برنامه نوشته شده است. در ادامه به یکی از کاربردهای موزاییک‌بندی جهت یافتن خواص مکانیکی معادل از روی خواص غیر ایزوتروپ کریستال‌ها اشاره شده است. در این بررسی با افزایش تعداد دانه‌ها، به عبارت دیگر کاهش اندازه دانه‌ها، مقادیر خواص تغییر کرده و به مقدار تجربی ماده که با در نظر گرفتن نتایج تست با دیدگاه مacro بدست آمده نزدیک شده و همچنین مقدار انحراف معیار کاهش یافته و خواص به حالت ماده ایزوتروپیک نزدیک‌تر می‌شود.

کلمات کلیدی: موزاییک‌بندی تصادفی؛ ورونوی؛ ریزساختار؛ خواص معادل.

شکل ۱- ریزساختار مدل شده توسط چند ضلعی غیر منظم [۱]

۱- مقدمه

تقسیم‌بندی سطح به چند ضلعی و فضا به چند وجهی‌های کاملاً تصادفی، موزاییک‌بندی تصادفی نام دارد. در موزاییک‌بندی تصادفی تعداد، شکل و اندازه اجزاء کاملاً تصادفی است [۱]. یکی از پرکاربردترین ابزار ریاضی جهت انجام موزاییک‌بندی تصادفی نمودار ورونوی^۱ است [۲]. این دیاگرام از تعدادی نقطه که بصورت تصادفی در صفحه یا فضا پخش شده‌اند و مرازهای بین این نقاط تشکیل شده است. الگوریتم‌های متفاوتی جهت ساخت نمودار ورونوی وجود دارد که از آن جمله می‌توان به الگوریتم مستقیم و الگوریتم فورچون^۲ اشاره کرد [۳]. موزاییک‌بندی تصادفی در علوم مهندسی بویژه مهندسی مواد و مکانیک کاربردهای روز افزونی یافته است [۴-۸]. در مهندسی مواد جهت مدل کردن دانه‌بندی ریزساختارها در مواد بلوری که در واقعیت پدیده‌ای کاملاً تصادفی است، از موزاییک‌بندی تصادفی استفاده می‌شود. همانطور که در شکل ۱ دیده می‌شود، ریزساختارهای فلزی را با ساده سازی می‌توان بصورت چند ضلعی‌های نامنظم در نظر گرفت.

^۱ Voronoi

^۲ Fortune

به طور مشابه، واریانس مساحت سلول‌ها در یک صفحه به مساحت c برابر است با:

$$\text{Var}(A) \approx \frac{0.2802c^2}{\lambda^2} \quad (5)$$

۲-۲- فرآیند خطی

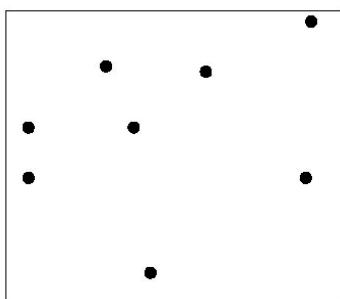
این فرآیند تصادفی به صورت تعدادی خط تصادفی در صفحه تعریف می‌شود. این خطوط اضلاع سلول‌ها را مشخص می‌کنند و براساس عرض از مبدأ و زاویه‌ی خط با افق خطوط تولید می‌شوند [۱]. فرآیند نقطه‌ای فرآیندی ساده‌تر و کاربردی‌تر است و با نمودارهای ورونوی که در ادامه شرح داده می‌شود، ارتباط مستقیم دارد. بهمین دلیل در این تحقیق از این فرآیند جهت تولید موزاییک‌بندی تصادفی و در نهایت شبیه‌سازی هندسی ریزساختار استفاده می‌شود.

۳-۲- نمودار ورونوی

یکی از ابزارهای ریاضی برای تعریف موزاییک‌بندی در فرآیند نقطه‌ای نمودار منسوب به ورونوی است [۲]. این نمودار از تعدادی نقاط تصادفی توزیع شده در صفحه و مرز بین آنها، تشکیل شده است. مرزبندی در نمودار ورونوی به گونه‌ای است که نواحی داخل هر سلول، دارای کمترین فاصله با نقطه مرکز خود، نسبت به سایر نقاط مرکزی سلول‌های دیگر باشند. با این تعریف ریاضی می‌توان چند ضلعی‌هایی تصادفی و دارای اضلاع تصادفی در صفحه ایجاد نمود. برای توضیح کامل‌تر نمودار ورونوی، ابتدا تعاریف مقدماتی ارائه می‌شود.

نقشه: نقاط در یک صفحه به صورت یک مختصات دو بعدی تعریف می‌شوند. بدین منظور مختصات یک نقطه مانند z به صورت (z_x, z_y) نشان داده می‌شود.

مرکز: S مجموعه n نقطه در صفحه مورد نظر است. این نقاط که به صورت تصادفی یکنواخت و یا هر توزیع تصادفی دیگری در صفحه توزیع شده‌اند، مرکز نامیده می‌شوند. شکل ۲ $n = 8$ مرکز را در یک صفحه محدود به یک مربع نشان می‌دهد.

شکل ۲- مرکزها در یک صفحه

فاصله نقاط: فاصله نقطه z تا هر نقطه p با $d_p(z)$ نشان داده می‌شود. در یک صفحه اقلیدسی فاصله نقطه $z = (z_x, z_y)$ تا نقطه $p = (p_x, p_y)$ برابر است با:

$$d_p(z) = \sqrt{(p_x - z_x)^2 + (p_y - z_y)^2} \quad (6)$$

مدل ریزساختار تولید شده طی فرآیند موزاییک‌بندی تصادفی، اخیراً مورد توجه محققین مکانیک نیز قرار گرفته است. مطالعه در مورد تغییر شکل‌ها، جریان‌های تنفس، ناحیه پلاستیک، جوانه زنی ترک و رشد ترک خستگی از جمله تحقیقاتی است که در ابعاد ریزساختاری و با کمک شبیه‌سازی هندسی ریزساختار رو به گسترش است. بررسی اثرات ریزساختاری بر روی پدیده‌های مکانیکی به درک صحیح از واقعیت رخ داده در درون ماده و بهبود قواعد و قوانین تجربی که نتیجه دیدگاه مacro به مسائل بوده، منتهی خواهد شد. در این تحقیق ابتدا الگوریتم‌های ساخت نمودار ورونوی که بر پایه آن برنامه‌ای در نرم‌افزار متلب نوشته شده، معرفی شده است. در ادامه نیز به یکی از کاربردهای موزاییک‌بندی جهت یافتن خواص مکانیکی معادل از روی خواص غیر ایزوتروپ کریستال‌ها اشاره شده است. همچنین اثرات پارامترهایی از جمله اندازه و تعداد دانه بر روی خواص معادل بررسی خواهد شد.

۲- فرآیندهای موزاییک‌بندی

فرآیندهای تصادفی مختلفی برای تعریف موزاییک‌بندی تصادفی مورد استفاده قرار گرفته‌اند که از آن جمله مهمترین و کاربردی‌ترین آنها دو فرآیند نقطه‌ای و خطی هستند.

۳-۱- فرآیند نقطه‌ای

این فرآیند تصادفی با تعدادی نقطه تصادفی در صفحه تعریف می‌شود. این نقاط می‌توانند مراکز سلول‌ها و یا نقاط تلاقی اضلاع چند ضلعی‌هایی باشند که در هر صورت موزاییک‌بندی مشخصی را تعریف می‌کنند [۱]. در این فرآیند تعداد نقاط توزیع شده به صورت تصادفی در صفحه، دارای توزیع پواسون (یا هر توزیع دیگر) با میانگین برابر λ است. به عبارت دیگر:

$$P(N_i = k) = \frac{e^{-\lambda}\lambda^k}{k!}, \quad k = 0, 1, 2, \dots \quad (1)$$

که در آن N ، متغیر تصادفی تعداد نقاط در صفحه است. بسادگی می‌توان نشان داد در فرآیند نقطه‌ای پواسون (توزیع تعداد نقاط توزیع پواسون باشد)، متوسط مساحت سلول‌ها در یک صفحه به مساحت واحد برابر است با:

$$E(S) = \frac{1}{\lambda} \quad (2)$$

بدینهی است اگر مساحت صفحه مقدار ثابت c باشد:

$$E(S) = \frac{c}{\lambda} \quad (3)$$

همینطور هیندس^۱ و هاینز^۲ با استفاده از روش شبیه‌سازی آماری مونت-کارلو^۳ مقدار واریانس مساحت سلول‌ها را در یک صفحه به مساحت واحد بصورت زیر تقریب زده‌اند [۹]:

$$\text{Var}(A) \approx \frac{0.2802}{\lambda^2} \quad (4)$$

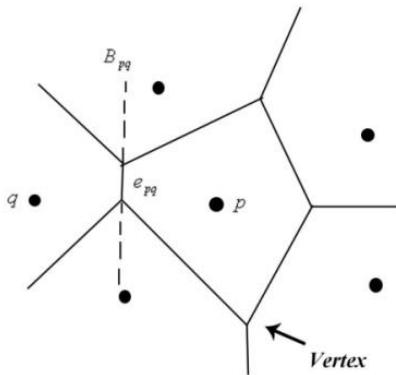
¹ Hindis

² Hinse

³ Monte-Carlo

رأس^۱: نقطه‌ای که در آن حداقل ۳ پاره خط یا خط هم را قطع کرده باشد، رأس گفته می‌شود. رأس در واقع نقطه‌ای است که حداقل از سه مرکز دارای فاصله مساوی باشد.

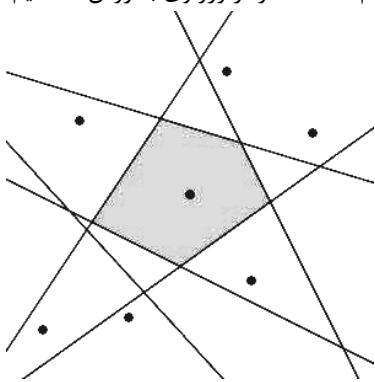
لبه: به پاره خطها، نیم خطها و یا خطوط (اگر همه مرکز در یک ردیف باشند) در یک نمودار ورونوی، گفته می‌شود. همانطور که در شکل ۵ نشان داده شده، e_{pq} لبه‌ای است که بین دو مرکز p و q قرار گرفته و به نوعی مرز بین دو چند ضلعی شامل p و q است.

شکل ۵- رأس، عمود منصف و لبه یک ناحیه ورونوی

۴-۲- ساخت نمودار ورونوی با الگوریتم مستقیم

برای یافتن لبه‌ها، بایستی عمود منصفها رسم شده سپس نقاط تقاطع این عمود منصفها رأس‌ها و اشتراک آنها لبه‌ها را ایجاد می‌کند. همانطور که اشاره شد، عمود منصف دو نقطه p و q در واقع خط عمود بر خط متصل کننده دو نقطه در نقطه وسط آنهاست. برای ساختن چند ضلعی حول یک نقطه p بایستی، تمامی عمود منصف‌های بین p و سایر نقاط بدست آید. همان طور که در شکل ۶ دیده می‌شود، نقاط دورتر از p عمود منصف‌هایی تولید می‌کنند که تأثیری در ساخت چند ضلعی مربوط به p ندارند. در ضمیمه (الف) الگوریتم ساخت نمودار ورونوی به روش مستقیم آمده است.

شکل ۶- نقاط تقاطع عمود منصف‌ها برای ساخت نمودار ورونوی

روش مستقیم نیاز به حذف خطوط اضافی برای هر نقطه و مقایسه $\frac{n!}{(n-2)!} = n^2 - n$ نقطه با یکدیگر در صفحه و تشخیص رأس‌ها از بین نقاط اتصال خطها دارد. بنابراین روش‌های دیگری

نزدیکترین فاصله: فاصله نزدیکترین نقطه تا نقطه z برابر است با:

$$d(z) = \min_{p \in S} d_p(z) \quad (7)$$

نمودار ورونوی روی مجموعه $S = \{p_1, \dots, p_n\}$ به مجموعه نواحی در یک صفحه $S \subset \Omega$ به صورت $\Omega_1, \dots, \Omega_n$ گفته می‌شود، به طوری که:

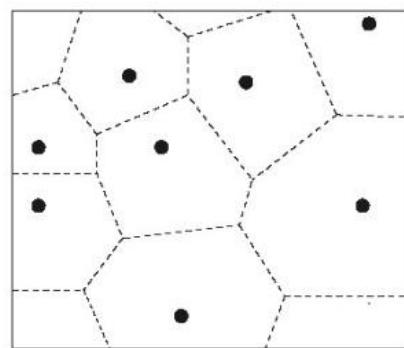
$$i = 1, \dots, n, p_i \in \Omega_i$$

$$\Omega_i \cap \Omega_j = \emptyset, i \neq j$$

$$\bigcup_{i=1}^n \Omega_i = \Omega$$

د. برای هر نقطه $z \in \Omega_i$ و $p_i \in \Omega_i$

در اینجا برای بررسی چگونگی ساخت نمودار ورونوی، مانند آنچه که در شکل ۳ نشان داده شده است، به تعریف اجزای یک نمودار ورونوی پرداخته می‌شود.

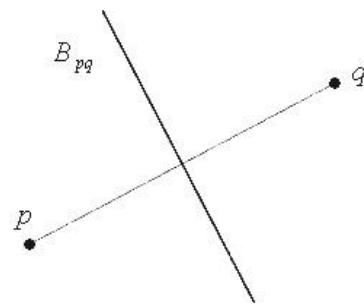

شکل ۳- نمودار ورونوی

عمود منصف B_{pq} : عمود منصف خطی است که نقاط روی آن فاصله یکسان با p و q داشته باشند و به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\{z \in \mathbb{R}^2 : d_p(z) = d_q(z)\} \quad (8)$$

همانطور که در شکل ۴ دیده می‌شود، عمود منصف خط عمود بر نقطه وسط اتصال دهنده دو نقطه است.

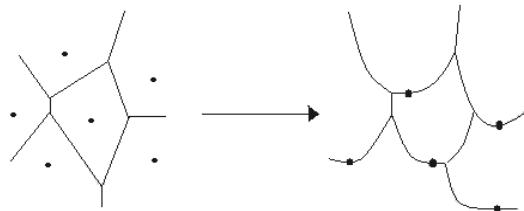

شکل ۴- عمود منصف دو نقطه

ناحیه ورونوی شامل p : این ناحیه یک چند ضلعی محدب شامل نقطه p است که به صورت $R_p = \bigcap_{q \neq p} B_{pq}$ تعریف می‌شود. اجتماع این چند ضلعی‌ها، $V(S)$ ، نمودار ورونوی را تشکیل می‌دهند.

دایره ورونوی: دایره‌ای حول یک نقطه z به شاعر $d(z)$ دایره ورونوی گفته می‌شود.

¹ Vertex

شکل ۸- نگاشت لبه‌ها و رأس‌های نمودار

معرفی شده‌اند که به مقایسه کمتر و در نتیجه زمان کوتاه‌تری نیاز دارند و فضای کمتری برای محاسبه را اشغال می‌کنند. یکی از معروف‌ترین و کاربردی‌ترین این روش‌ها، الگوریتم منسوب به فورچون است که در بخش بعد به معرفی و توضیح آن پرداخته می‌شود.

۲-۵- ساخت نمودار ورونوی با الگوریتم فورچون

در این بخش به معرفی شکل ریاضی الگوریتم پرداخته و سپس در ضمیمه (ب) ساخت نمودار ورونوی به روش الگوریتم فورچون ارائه خواهد شد.

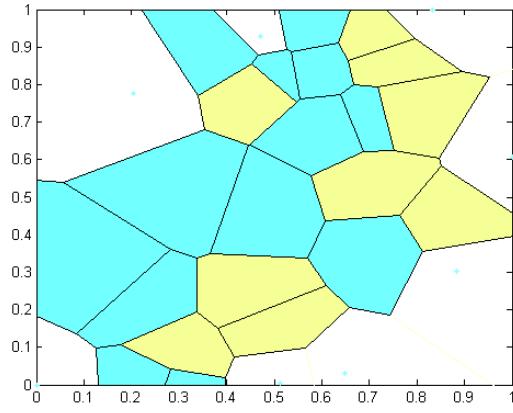
نگاشت $*: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$: به صورت $(z_x, z_y + d(z)) = (z_x, z_y + d_p(z))$ * تعریف می‌شود. برای سادگی در نگارش، از این پس (B) * با B^* نشان داده می‌شود، که B زیرمجموعه‌ای از صفحه است.

نگاشت p^* : برای شرح بهتر ابتدا یک نگاشت کمکی به صورت $(z_x, z_y + d_p(z)) = (z_x, z_y + d_p(l))$ * تعریف و به بررسی خصوصیات آن پرداخته می‌شود.

همانطور که در شکل ۷ نشان داده شده است، خصوصیات نگاشت p^* شامل:

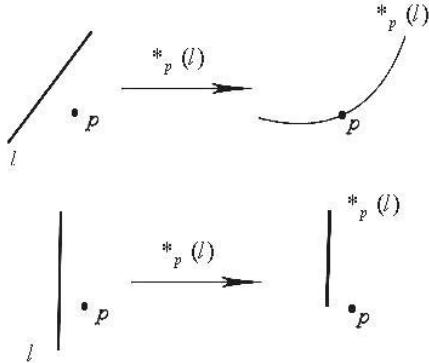
الف: اگر l یک خط غیر عمودی (اریب یا افقی) باشد، آنگاه نگاشت $(l)^*$ یک هذلولی است.

ب: اگر l عمودی باشد، آنگاه نگاشت $(l)^*$ نیم خط بالای نقطه p است.

شکل ۹- نمودار ورونوی رنگ آمیزی شده بر اساس مدل برنولی

همانطور که در شکل ۹ مشاهده می‌شود، نمودار رسم شده توسط دستورات مرسوم متلب دارای چند نقیصه قابل توجه است. اولین نقیصه رسم نکردن برخی از لبه‌ها در این نمودار و دو مین نقیصه تلقیق برخی سلولهای حاشیه‌ای با یکدیگر به نحوی که تعداد سلول‌ها معمولاً از تعداد نقاط کمتر است. نقیصه دوم باعث ایجاد نواحی سفید (رنگ آمیزی نشده) شده که مطلوب نیست. به نظر می‌رسد، این نقایص به سبب در نظر گرفتن صفحه دو بعدی نامحدود به جای مربع محدود در محاسبات مربوط به رسم نمودار بوجود آمده است. همچنین بدلیل عدم دستributivity داده‌ها توسط این دستورات که برای استفاده از نمودار در نرم‌افزار المان محدود الزامی است و به منظور رفع دیگر نواقص که در این بخش ذکر شد، با استفاده از الگوریتم مستقیم که در ضمیمه (الف) توضیح داده شده است، نمودارها رسم می‌شوند. در این برنامه قابلیت ایجاد تمامی پارامترها بر اساس توزیع‌های مختلف آماری گنجانده شده است. تعداد سلول‌ها، احتمال نوع‌بندی جهت ایجاد درصدهای مختلف فازی در ریزساختارهای چند فازی و همچنین تولید سیستم‌های سه فازی از جمله این پارامترها می‌باشند. نمونه‌های دو

شکل ۷- نگاشت نقطه‌ای یک خط عمودی و غیر عمودی

بنابراین نگاشت $*$ برای یک لبه از نمودار ورونوی، یک هذلولی و یا یک خط عمودی است. از آنجا که نگاشت $*$ مختصات عمودی هر نقطه از یک خط را به اندازه فاصله نزدیک‌ترین نقطه مرکز افزایش می‌دهد، بنابراین هر مرکز پایین‌ترین نقطه از هذلولی ایجاد شده از چند ضلعی انتقال یافته حول آن مرکز است. به عبارت دیگر، اگر e_{pq} زیر نقطه p باشد، آنگاه p روی e_{pq}^* قرار دارد و پایین‌ترین نقطه آن است. نگاشت $*$ یک نگاشت یک به یک روی ۷ است. شکل ۸ نگاشت نمودار ورونوی را نشان می‌دهد. در نهایت جهت ساخت نمودار از نگاشت $^{-1}$ استفاده می‌شود. در ضمیمه (ب) ساخت نمودار ورونوی به روش الگوریتم فورچون آمده است.

۴- راستی آزمایی ریزساختار تولید شده توسط برنامه نوشته شده

برای بررسی صحت شبیه‌سازی انجام شده توسط برنامه نوشته شده دور روش وجود دارد که در ادامه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۴-۱- برآورده متوسط میزان کثربت سلول‌ها بر اساس آزمون نیکوبی برآذش مربع کای

نمونه‌ای تصادفی به تعداد m ، از مربع‌های دارای مساحت یکسان c در نظر گرفته شده است، به طوری که نمونه n_i شامل سلول باشد. در این صورت یک برآورده‌گر برای متوسط میزان کثربت سلول‌ها یعنی λ برابر است با:

$$\hat{\lambda} = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m n_i \quad (9)$$

بدیهی است که برآورده‌گر میزان متوسط کثربت سلول‌ها در واحد برابر با $\frac{\hat{\lambda}}{c}$ است و بدین ترتیب برآورده‌گر میانگین مساحت سلول‌ها برابر است با:

$$\hat{E}(S) = \frac{1}{\hat{\lambda}} = \frac{mc}{\sum_{i=1}^m n_i} \quad (10)$$

که همان میانگین هارمونیک متوسط مساحت اختصاص یافته به هر مرکز برای نمونه است. از این برآورده‌گر می‌توان برای شبیه‌سازی قطعات نمونه براساس مدل ریاضی ورنوی تولید شده با یک فرآیند نقطه‌ای پواسون با میانگین $\hat{\lambda}$ استفاده نمود. به عبارت دیگر، اگر نمونه‌هایی از نمودار ورنوی بر اساس فرآیند نقطه‌ای پواسون با میانگین $\hat{\lambda}$ تولید شود، این نمونه‌ها به طور متوسط دارای ویژگی‌های شکل‌شناسی یکسانی با نمونه‌های واقعی خواهند بود. از جمله این ویژگی‌های شکل‌شناسی یکسان، دارا بودن متوسط مساحت یکسان برای سلول‌ها و تطابق توزیع مکانی رأس هاست. تمام ویژگی‌های ذکر شده برای برآورده‌گر λ در صورتی درست هستند که فرض تطابق توزیع فرآیند با توزیع پواسون درست باشد. برای بررسی صحت این فرض از آزمون نیکوبی برآذش مربع کای استفاده می‌شود. برای آزمون فرض نیکوبی برآذش به توزیع پواسون، برای نمونه بیان شده، ابتدا برآورده‌گر $\hat{\lambda}$ به دست می‌آید، سپس جدول فراوانی مقادیر n_i تشکیل شده به طوری که آخرین دسته جدول شامل فراوانی مقادیر بزرگتر و یا مساوی مقدار بیشینه باشد و برای هر مقدار z (و یا بازه مقادیر) در جدول، احتمال زیر به دست می‌آید:

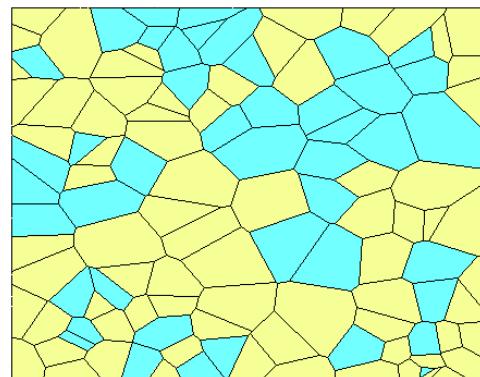
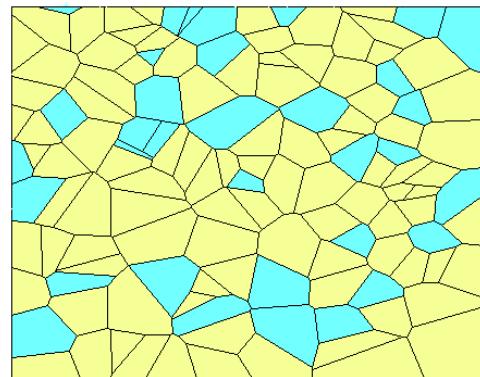
$$\hat{P}_j = P(N = j) \quad (11)$$

که در آن N متغیر تصادفی دارای توزیع پواسون با میانگین $\hat{\lambda}$ است. با در نظر گرفتن $\hat{P}_j = m \hat{P}_j = m \hat{e}_j$ ، اگر فراوانی مقدار z در جدول فراوانی برابر E_z و تعداد مقادیر آن برابر k باشد، آنگاه:

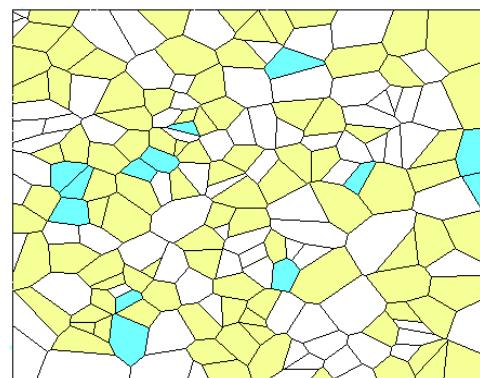
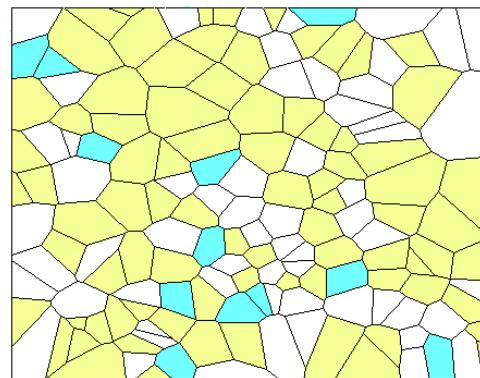
$$Z = \sum_j \frac{(E_j - e_j)^2}{e_j} \quad (12)$$

حال Z با مقدار بحرانی توزیع مربع کای با $k-2$ درجه آزادی یعنی، $\chi^2_{1-\alpha}(k-2)$ که α خطای نوع اول آزمون فرض است، مقایسه می‌شود. اگر $Z > \chi^2_{1-\alpha}(k-2)$ فرض برآذش توزیع پواسون به فرآیند رد شده و در غیر این صورت فرض پذیرفته می‌شود. در

فازی از نمودارهای ایجاد شده توسط برنامه فوق در شکل ۱۰ و دو نمونه با ریزساختار سه فازی در شکل ۱۱ آورده شده است.

شکل ۱۰- نمودارهای دو فازی تولید شده توسط برنامه متلب

شکل ۱۱- نمودارهای سه فازی تولید شده توسط برنامه متلب

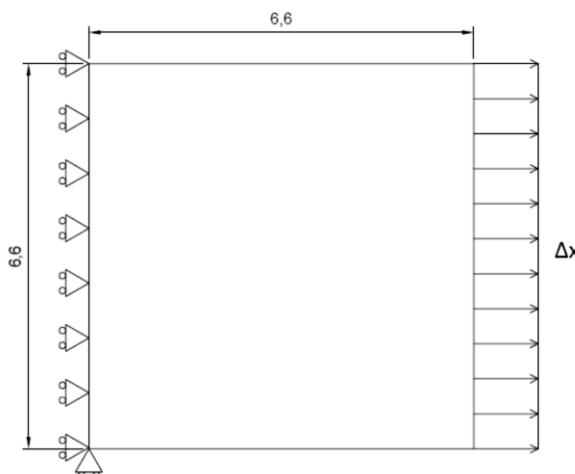
۵- کاربرد در مکانیک ریزساختارها

در این بخش به بررسی یک نمونه از کاربردهای موزاییک‌بندی تصادفی در یافتن مدول الاستیک و ضریب پواسون معادل از روی خواص غیر ایزوتropیک دانه‌ها در یک صفحه نازک از جنس BaTiO₃ با ساختار کریستالی تتراگونال که خواص الاستیک غیر ایزوتrop کریستال آن در جدول ۱ آمده است، پرداخته می‌شود. انتخاب این جنس به دلیل وجود نتایج تجربی در مورد این آلیاژ خاص است.

جدول ۱- ضرایب الاستیک کریستال تتراگونال BaTiO₃

مقدار(GPa)	ضرایب الاستیک
۲۷۵.۱	C ₁₁
۱۷۹.۰	C ₁₂
۵۴.۳	C ₄₄
۱۶۴.۹	C ₃₃
۱۵۱.۶	C ₁₃
۱۱۳.۱	C ₆₆

در این تحلیل یک سطح مقطع مربع شکل تحت بارگذاری مانند آنچه که در شکل ۱۳ نشان داده شده است، در نظر گرفته می‌شود. سطح این مربع توسط الگوریتم ورونوی و نرم‌افزار متلب با ۴۰ آرایش مختلف موزاییک‌بندی شده و وارد نرم‌افزار اباکوس شده، سپس هر کدام از دانه‌های تولید شده در هر نمونه با در نظر گرفتن یک جهت‌گیری تصادفی برای جهت کریستالی [100] که از توزیع یکنواخت $0 \leq \theta \leq +90^\circ$ ، بدست می‌آید با در نظر گرفتن خواص جدول ۱، بصورت غیر ایزوتropیک شبیه‌سازی می‌شوند. چون نتایج آزمایشگاهی بر اساس اندازه میانگین دانه $1\text{ }\mu\text{m}$ انجام شده، با استفاده از معادله (۳) تعداد میانگین دانه‌ها ۵۶ دانه در نظر گرفته می‌شود. در این حالت جهت کریستالی [001] عمود بر صفحه مربعی خواهد بود.

شکل ۱۳- ابعاد به μm و نحوه بارگذاری مدل المان محدود صفحه

شکل ۱۴ ریزساختاری که توسط برنامه متلب تولید شده، در محیط نرم افزار المان محدود نشان می‌دهد.

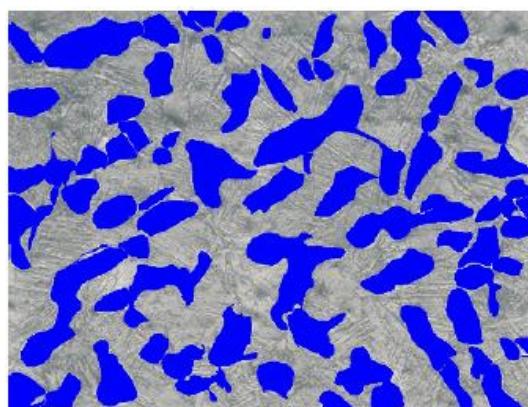
ضمیمه (ج) یک نمونه مثال جهت راستی آزمایی فرض توزیع پواسون برای تعداد سلول‌ها آمده است.

۲-۴- پردازش تصویر

در این روش عکس گرفته شده از ریزساختار واقعی توسط نرم‌افزار پردازش تصویر کلمکس، پردازش شده و نتایج آماری بدست آمده از آن بعنوان ورودی در اختیار الگوریتم قرار گرفته و سپس بر روی خروجی‌های برنامه نیز پردازش تصویر انجام می‌گیرد. شکل ۱۲ نمونه‌ای از ریزساختار آلیاژ Ti-6Al-4V را در کنار تصویر پردازش شده نشان می‌دهد. در شکل ۱۲-الف فاز روشمن تر α و فاز تیره تر β و تعداد کل دانه‌ها ۱۲۲ عدد و درصد فاز α ، 40% درصد می‌باشد. به تعداد ۱۸ نمونه از عکس این آلیاژ داده‌ها حاکی از میانگین تعداد دانه‌ها 98 و واریانس 2 و درصد فاز α با میانگین 38 درصد و واریانس $2/5$ است. پس از ورود داده‌ها به برنامه نوشته شده، نمودارهای خروجی مورد پردازش تصویر قرار گرفته و نتایج حاکی از درصد خطای بین 1 تا 5 درصد در مورد پارامترهای فوق الذکر است. این خطای ناشی از فرآیند تصادفی حاکم بر الگوریتم و روش ورونوی می‌باشد که در مورد تولید هندسی دانه‌بندی ریزساختارها، خود آن نقطه قوتی برای برنامه نوشته شده در نرم‌افزار متلب محاسبه می‌شود.

(الف)

(ب)

شکل ۱۲- (الف): ساختار دوفازی آلیاژ Ti-6Al-4V، (ب): تصویر پردازش شده

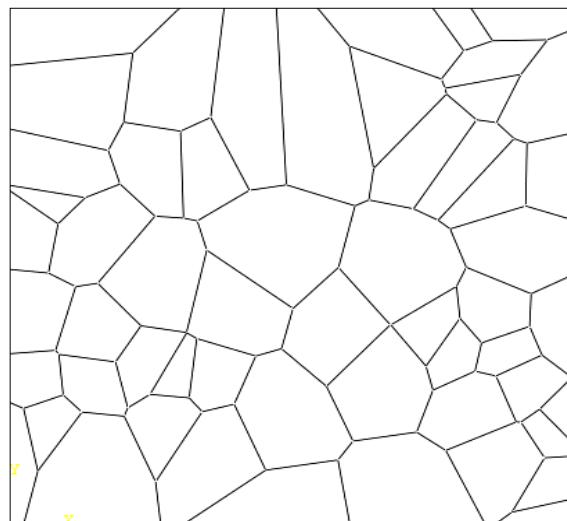
$$\varepsilon_x = \frac{\Delta x}{L} \quad (14)$$

$$E_x = \frac{\sigma_x}{\varepsilon_x} \quad (15)$$

$$v_{xy} = -\frac{\varepsilon_y}{\varepsilon_x} \quad (16)$$

همانطور که در شکل ۱۵ می‌توان دید، تنش معادل فان مایسز بدليل تغییرات ضرایب الاستیک غیر ایزوتروپیک در مرز دو دانه بصورت غیر پیوسته است و مقادیر مختلف را نشان می‌دهد. در جدول ۲ نتایج بدست آمده با نتایج تجربی مقایسه شده است. نتایج حاکی از دقت شبیه‌سازی مدل ریزساختاری در پیش‌گویی مدول الاستیک و با تقریبی ضعیفتر در مورد ضریب پواسون است.

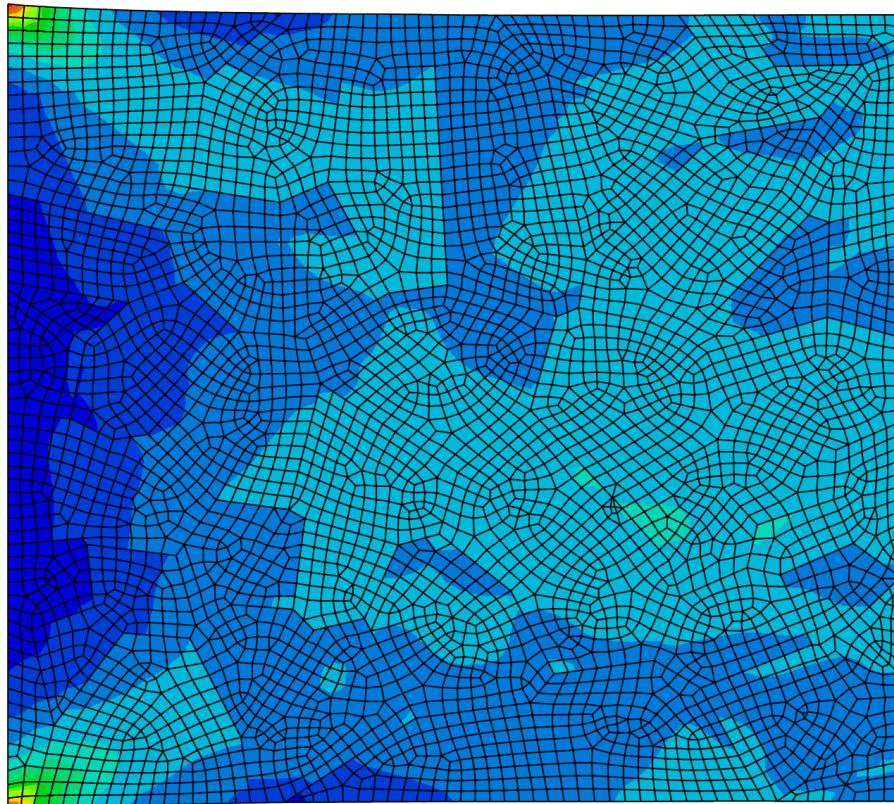
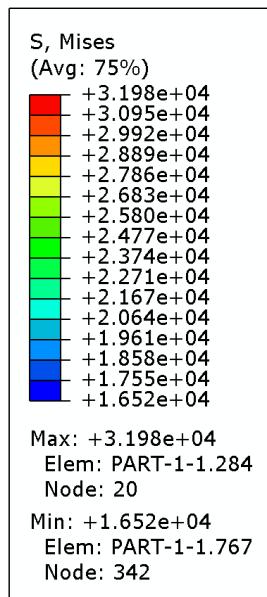
در گام بعدی اثرات تعداد دانه بر روی خواص مکانیکی بررسی شده است. در این بخش با افزایش دانه‌ها و به تبع آن کاهش اندازه دانه همانطور که در جدول ۳ و جدول ۴ دیده می‌شود، مقدار میانگین مدول الاستیک به نظر می‌رسد به اندازه مدول الاستیک واقعی ماده در ابعاد ماکرو نزدیک می‌شود و همچنین انحراف معیار استاندارد رو به کاهش است. این در حالی است که تست بر روی قطعه با اندازه دانه‌های کوچک انجام نشده و نتایج حاصل پیش‌بینی در مورد خواص الاستیک است که از شبیه‌سازی گرفته شده است.

شکل ۱۴- مدل ریزساختار تولید شده توسط نرم‌افزار متلب که وارد نرم‌افزار آباکوس شده

این ساختار شبیه‌سازی شده با وارد شدن در نرم افزار المان محدود آباکوس مورد تحلیل استاتیکی قرار گرفته و از روی نتایج بدست آمده از نرم افزار مدول الاستیک و ضرایب پواسون معادل از معادلات زیر بدست می‌آیند:

$$\sigma_x = \frac{F_x}{A} \quad (13)$$

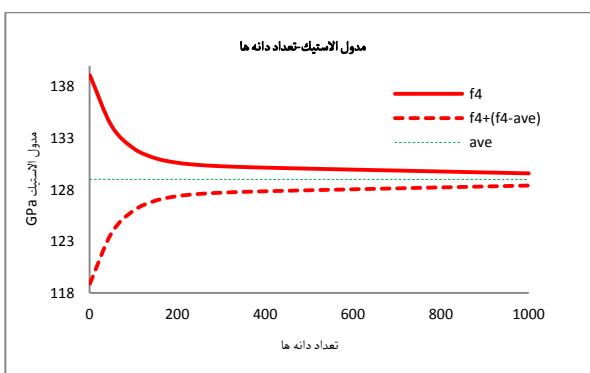

شکل ۱۵- تنش فان مایسز و ناپیوستگی تنش در مرز دانه‌ها

جدول ۵- ثابت‌های توابع f_4 و f_6

	a	b	c	d	g	h
f_4	8.741	-0.0168	130.5	-7e-6	-	-
f_6	8.52	-0.0156	130.1	-6.75e-6	2.1	-0.1e-8

در شکل ۱۷ تابع f_4 بر حسب تعداد دانه که محدوده قرار گیری داده‌ها را نشان می‌دهد، ترسیم شده است. همانطور که دیده می‌شود با افزایش دانه‌ها تابع به خط میانگین نزدیک می‌شود. با یافتن رابطه تعداد دانه و مدول الاستیک از تعدادی محدود نمونه می‌توان پیش از تولید ریزساختارهای مختلف با استفاده از فرآیندهای متالورژیکی، عملیات حرارتی پرهزینه و زمان بر و نجام تست، خواص کششی همچون مدول الاستیک و ضریب پواسون را پیش‌بینی کرد و قطعات مورد نظر را پیش از تولید با ساختارهای مختلف از طریق شبیه‌سازی مورد آزمون قرار داد.

شکل ۱۷- محدوده قرارگیری ۹۵٪ داده‌ها بر حسب تعداد دانه‌ها

۶- نتیجه‌گیری

همانطور که اشاره شد، روش موزاییک‌بندی ورونوی، ابزاری کاربردی جهت بررسی‌های ریزساختاری در مورد آلیاژهای مختلف است. در این تحقیق ابتدا الگوریتم‌های ساخت نمودار ورونوی معرفی و بر پایه این الگوریتم‌ها برنامه‌ای در نرم‌افزار متلب نوشته شد. توانایی در تولید تصادفی ریزساختار با استناد به داده‌های استخراج شده از پردازش تصویر ریزساختارهای واقعی، همچنین گنجاندن پارامترهای تصادفی در برنامه برای تولید سیستم‌های چند فازی با درصد فازهای متفاوت و نیز توانایی تولید داده‌های مفید جهت انتقال ریزساختار مورد نظر به نرم‌افزارهای المان محدود از جمله نقاط قوت برنامه نوشته شده است. برای راستی آزمایی توزیع تعداد دانه‌ها و خروجی برنامه به دو روش اشاره شد که هر دو آنها از درستی و صحت برنامه در تولید ریزساختار حکایت دارند. در ادامه به یکی از کاربردهای موزاییک‌بندی جهت یافتن خواص مکانیکی معادل از روی خواص غیر ایزوتروپ کریستال‌ها اشاره شد. در این تحقیق با افزایش تعداد دانه‌ها و یا به عبارت دیگر کاهش اندازه دانه‌ها، مقادیر خواص تغییر کرده و به مقدار تجربی که با در نظر گرفتن دیدگاه ماکرو آزمایش و محاسبه شده است، نزدیک شده و همچنین مقدار انحراف معیار کاهش یافته و خواص به حالت ماده ایزوتروپیک

جدول ۲- مقایسه نتایج تجربی با نتایج حاصل از مدل ریزساختاری

خاصیت مکانیکی	این تحقیق	نتایج تجربی
میانگین انحراف معیار E(GPa)	۹۵-۱۵۰	۱۲۹.۰
	۰.۷	۰.۳۰۳۸
میانگین انحراف معیار v_{xy}	۰.۲۶۴	۰.۲۳۷
	۰.۳۷	۰.۵۶

جدول ۳- تأثیر افزایش تعداد دانه و یا به عبارت دیگر کاهش اندازه دانه‌ها، بر روی مدول الاستیک (GPa)

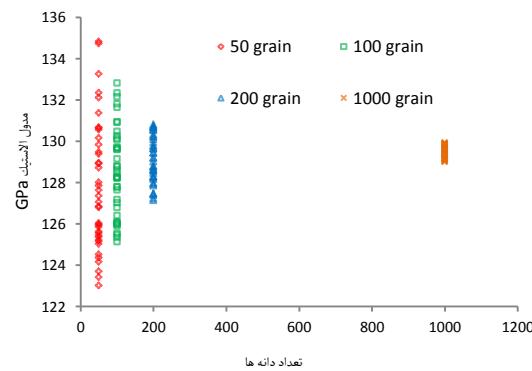
دانه	۲۰۰	۱۰۰	۵۶
میانگین انحراف معیار	۱۲۵.۶	۱۲۷.۰۱	۱۲۹.۰
	۰.۳۷	۰.۵۶	۰.۷

جدول ۴- تأثیر افزایش تعداد دانه و یا به عبارت دیگر کاهش اندازه دانه‌ها، بر روی ضریب پواسون

دانه	۲۰۰	۱۰۰	۵۶
میانگین انحراف معیار	۰.۲۵۱	۰.۲۵۵	۰.۲۶۴
	۰.۰۹	۰.۱۵	۰.۲۷۳

با افزایش تعداد دانه‌ها انحراف معیار استاندارد و پخش داده‌ها کاهش می‌یابد. با در نظر گرفتن این موضوع می‌توان برای قرارگیری ۹۵٪ داده‌ها یک محدوده خاص توسط متوسط توابع مختلف بر حسب تعداد دانه ارائه داد. همانطور که در شکل ۱۶ دیده می‌شود، با افزایش تعداد دانه‌ها پخش داده‌ها کمتر شده و می‌توان تابعی بصورت نمایی با چهار ثابت در نظر گرفت که باندی جهت قرارگیری اکثر داده‌ها در این محدوده را مشخص می‌کند:

$$f_4 = a \cdot e^{bx} + c \cdot e^{dx} \quad (17)$$

شکل ۱۶- پراکندگی داده‌ها برای مدول الاستیک در ۴۰ نمونه در تعداد مختلف دانه درون صفحه مربعی

برای بالا بردن دقت این تابع می‌توان از تابع نمایی با شش ثابت نیز استفاده کرد. مقادیر ثابت‌ها در جدول ۵ آمده است.

$$f_6 = a \cdot e^{bx} + c \cdot e^{dx} + g \cdot e^{hx} \quad (18)$$

برای تابع f_4 با چهار ثابت، درصد خطای ۰.۲٪ و برای تابع f_6 با شش ثابت، درصد خطای ۰.۰۱٪ محاسبه شده است.

۱۳- فرض شود، c نقطه میانی دو نقطه V_I و V_{I+1} باشد.

$$d = d(c, p_i)$$

۱۴- برای $n, \dots, 1, h = 1$ بجز i و ز مراحل زیر انجام شود.

$$d' = d(c, p_h)$$

اگر $d < d'$ از حلقه شمارش h خارج شود.

بعدی h

اگر به هیچ عنوان از حلقه شمارش h خارج نشد، بازه (V_I, V_{I+1}) یک لبه است.

۱۵- لبه مورد نظر رسم شود.

۱۶- بعدی

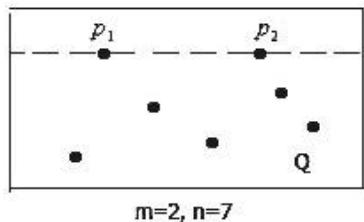
۱۷- ز بعدی

۱۸- آ بعدی

۱۹- پایان

ضمیمه (ب): الگوریتم فورچون

بنا به تعاریف ذکر شده، با توجه به شکل ب-۱ و با فرض اینکه T خط ساحلی باشد، همین طور m نقطه، دارای مختصات y بیشینه که به ترتیب مختصات x شان مرتب شده‌اند، به صورت p_1, \dots, p_m باشند. الگوریتم فورچون بصورت زیر خواهد بود.

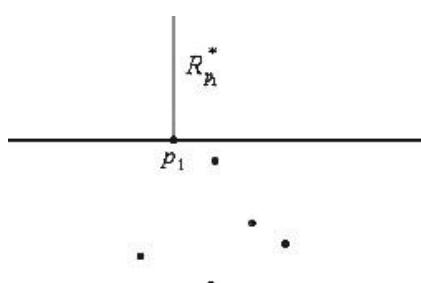

شکل ب-۱- نقاط با بیشینه y و مجموعه Q

۱- همه نقاط غیر از p_1, \dots, p_m در Q قرار داده شود.

۲- در این حالت خط ساحلی T شامل هذلولی‌های p_1, \dots, p_m و مراحلی مشترک آنهاست که به ترتیب به صورت زیر در T قرار داده می‌شود.

روشن روش $T \leftarrow R_{p_1}^*, C_{p_1, p_2}^0, R_{p_2}^*, C_{p_2, p_3}^0, \dots, C_{p_{m-1}, p_m}^0, R_{p_m}^*$ شدن بهتر مرحله سوم الگوریتم، با توجه به شکل ب-۲ اگر فرض شود، $1.m = T \leftarrow R_{p_1}^*$. در این حالت:

شکل ب-۲- آغاز تشکیل ناحیه نگاشت هذلولی شکل یک نقطه جارو شده

نژدیک‌تر می‌شود، یعنی در ریزساختارهای درشت تفاوت بین خواص کششی از یک نمونه تا نمونه دیگر زیاد خواهد بود و با افزایش تعداد دانه و بعارتی دیگر کوچکتر شدن اندازه دانه تفاوت خواص بین نمونه‌ها کاهش می‌یابد.

تست‌ها معمولاً بر روی یک جنس با یک اندازه دانه‌بندی انجام می‌گیرد و برای دانستن اثرات تغییرات اندازه دانه و پیشگویی در مورد خواص الاستیک قطعات با ریزساختار و اندازه دانه متفاوت، قطعه جدید برای تست باید در دسترس باشد که این فرآیند زمان بر و پرهزینه است. به همین دلیل استفاده از شبیه سازی ریزساختار توسط یک فرآیند موزاییک‌بندی تصادفی توانایی پیش‌گویی و پیش‌بینی خواص و رفتار ماده مثلاً در مواجه با طیف وسیعی از بارگذاری و رشد ترک را بدون در دست بودن آن و صرف هزینه ساخت و عملیات حرارتی مختلف جهت رسیدن به دانه‌بندی مورد نظر، میسر می‌سازد.

با توسعه روش ورونوی در فضای سه بعدی می‌توان پیش‌بینی دقیق‌تری از خواص معادل و همچنین درک عمیق‌تر از قوانین حاکم بر مکانیک ریزساختاری داشت. در چشم‌انداز دیگر می‌توان به این نکته اشاره کرد که استفاده از الگوریتم ورونوی و موزاییک‌بندی حاصل از آن، علاوه بر کاربرد آن در بدست آوردن خواص کلی از خواص محلی کریستال‌ها، در دیگر زمینه‌های مکانیک ریزساختاری نیز می‌تواند کاربرد داشته باشد. مکانیک شکست در ابعاد ریزساختاری و همچنین رشد ترک خستگی در این ابعاد و اثرات ریزساختاری مانند تعداد دانه‌ها، اندازه دانه‌ها، مورفولوژی ریزساختار و نواحی مرزی بین دانه‌ها از دیگر مسائلی است که می‌توان با کمک گرفتن از موزاییک‌بندی تصادفی مورد بررسی قرار داد.

۷- ضمایم

ضمیمه (الف): الگوریتم مستقیم

۱- برای $i = 1, \dots, n-1$ بجز i و $j = 1, \dots, n$ مراحل زیر انجام شود. برای $i = 1, \dots, n-1$ مراحل زیر را انجام شود.

۲- معادله عمود منصف دو نقطه p_i و p_j به دست آورده شود.

۳- برای $i = 1, \dots, n$ بجز i و $j = 1, \dots, n$ مراحل زیر انجام شود.

۴- معادله عمود منصف دو نقطه p_i و p_k به دست آورده شود.

۵- محل تلاقی دو عمود منصف به دست آمده در بالا $p_j - p_i$ یا $p_k - p_i$ به دست آورده شود.

۶- برای هر k این محل تلاقی به یک بردار مثل V اضافه شود.

۷- بعدی k

۸- در معادله عمود منصف دو نقطه p_i و p_j مقادیر کمینه و بیشینه x قرار داده شود.

۹- دو نقطه به دست آمده به بردار V اضافه شود.

۱۰- بردار V بر اساس مولفه λ مرتب شود.

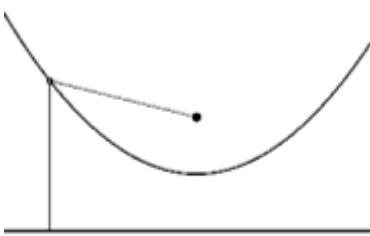
۱۱- تعداد نقاط $V = N(V)$ و نقطه λ بردار V

۱۲- برای $N(V), \dots, N(V), \dots, 1 = 1$ مراحل زیر انجام شود.

- c) از لیست Q نقاط تلاقي C_{qr} و C_{uq} و نقاط تلاقي C_{rs} و C_{sv} حذف شود.
- d) به لیست Q نقاط تلاقي C_{uq} و C_{qs} و نقاط تلاقي C_{qs} و C_{sv} اضافه شود.
- e) به عنوان نقطه پایینی C_{qr} و C_{rs} و نقطه بالایی C_{qs} ثبت شود.
- f) مقطع‌های C_{qr} و C_{rs} به خروجی داده شود.
- نقاط Q باقی مانده مرزهای T به خروجی داده شود.
- ۴- پایان

تفسیر شهودی الگوریتم:

الگوریتم فورچون بر اساس این ایده است که برای یک نقطه p و یک خط l (غیر شامل p) مجموعه نقاط با فاصله مساوی از خط l و نقطه p مانند آنچه در شکل ب-۵ نشان داده شده است، تشکیل یک هذلولی می‌دهند که با $P_{p,l}$ نشان داده می‌شود. این هذلولی صفحه را به دو ناحیه A و B تقسیم می‌کند. نقاط ناحیه A به خط l نزدیک‌ترند تا به نقطه p و نقاط ناحیه B به نقطه p نزدیک‌ترند تا خط l .

شکل ب-۵- تشکیل هذلولی از مجموعه نقاط با فاصله یکسان از خط و نقطه

حال اگر فرض شود، خط مذبور همان خط جارو کننده باشد که از بالا به پایین حرکت می‌کند. یک نقطه مثل $(q_x - q_y)$ با خط l فاصله‌ای برابر $l_y - q_y$ دارد. پس:

ناحیه (B) اگر q بالای $P_{p,l}$ باشد، $d_q(p) < q_y - l_y$

(روی هذلولی) اگر q روی $P_{p,l}$ باشد، $d_q(p) = q_y - l_y$

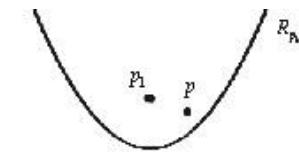
(ناحیه A) اگر q زیر $P_{p,l}$ باشد، $d_q(p) > q_y - l_y$

همان طور که خط جارو کننده از بالا به پایین حرکت می‌کند مانند آنچه در شکل ب-۶ دیده می‌شود، نقاط بالای خط جارو کننده و هذلولی‌های متناظر آنها، در نظر گرفته می‌شوند.

حال اشتراک پایین‌ترین نقاط این هذلولی‌ها را در نظر گرفته و خط ساحلی نامیده می‌شود. (شباهت به اثر چند موج روی هم افتاده در روی ماسه‌های ساحل).

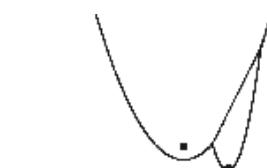
اگر یک نقطه بالای خط ساحلی باشد، این نقطه به یکی از نقاط بالای خط جارو کننده نزدیک‌تر است تا به خود خط.

- ۳- تا زمانی که Q تهی نشده مراحل زیر انجام شود.
- الف) ماکزیمم Q در p قرار داده شود و از لیست Q حذف شود.
- ب) اگر p یک مرکز است:
- (a) مانند شکل ب-۳ چک شود آیا یک هذلولی در T وجود دارد که شامل p باشد.

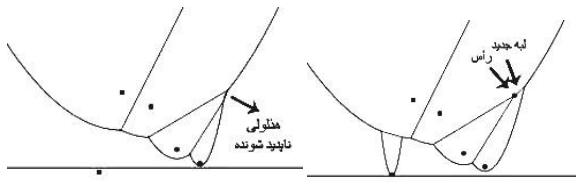
شکل ب-۳- قرار گرفتن یک نقطه در ناحیه نقطه قبلی

- (b) عمود منصف B_{pq} را تشکیل داده و B_{pq}^* به دو قسمت C_{pq}^- در سمت چپ، شامل p و C_{pq}^+ در سمت راست، شامل p تقسیم شود. در این صورت C_{pq}^- و C_{pq}^+ اکیداً نزولی و اکیداً صعودی می‌شود.
- (c) لیست خط ساحلی T به صورتی تغییر داده شود که به جای R_q^* شامل $\dots, R_{p,q}^*, C_{p,q}^+, \dots, R_q^*$ باشد.
- (d) در لیست Q تمام نقاط مشترک بین نیمه چپ و راست R_q^* حذف شده و تمام نقاط مشترک بین C_{pq}^- و نیمه چپ R_q^* و R_q^* و نیمه راست C_{pq}^+ وارد لیست شود (در صورت وجود).

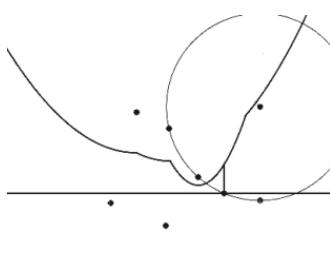
شکل ب-۴- تغییر شکل خط ساحلی و ایجاد اولین لبه

- (ج) اگر p یک رأس در V^* است:
- (a) فرض شود p محل تلاقي C_{qr} در چپ و C_{rs} در راست باشد و فرض شود، همسایه سمت چپ C_{qr} در لیست T یک مرز به صورت C_{uq} و همسایه سمت راست آن در لیست T یک مرز به صورت C_{sv} باشد. آنگاه مرز جدید C_{qs} به صورت زیر بوجود می‌آید:
- $C_{qs} = C_{qs}^0, q_y = s_y$ (i)
- اگر p در سمت چپ و پایین‌تر از q و s باشد،
- $C_{qs} = C_{qs}^+$ (ii)
- $C_{qs} = C_{qs}^-$ (iii)
- (b) مرز جدید C_{qs} جایگزین C_{qr}, R_q^*, C_{rs} در لیست T شود.

شکل ب-۸- ناپدید شدن یک هذلولی و ایجاد یک رأس

این پدیده مانند آنچه که در شکل ب-۹ دیده می‌شود، رخداد دایره نامیده می‌شود. رخداد دایره زمانی کامل می‌شود که خط جارو کننده از پایین ترین نقطه دایره بگذرد.

شکل ب-۹- رخداد دایره

بنابراین همان طور که خط جارو کننده از بالا به پایین حرکت می‌کند، روی خط از چپ به راست باید انتظار یک رخداد مرکز و یا رخداد دایره جدید داشت تا لبه‌ها و رأس‌های نمودار مشخص شوند. بدین منظور ترتیب مراکز و هذلولی‌های آنها ضبط می‌شوند. این ترتیب تا زمانی که یک رخداد مرکز یا رخداد دایره جدید اتفاق نیافتد، تغییر نمی‌کند و همچنین نقاط شکست نیز ثبت می‌شوند. حال اگر یک رخداد مرکز اتفاق بیفتد، ابتدا مرکز جدید در لیست مراکز به ترتیب وارد می‌شود، سپس رخداد لبه جدید نیز ثبت می‌شود. اگر یک رخداد دایره جدید اتفاق بیفتد، رخداد یک رأس جدید و همینطور این رأس که نقاط پایانی لبه‌هایی است که نقاط شکست متناظر آنها به هم رسیده‌اند، ثبت می‌شوند.

ضمیمه (ج): راستی آزمایی به روش مربع کای
بطور مثال ۱۰ نمونه مقطع مربعی به مساحت ۵ میکرون از سطح یک ماده به صورت جدول ج-۱ باشد.

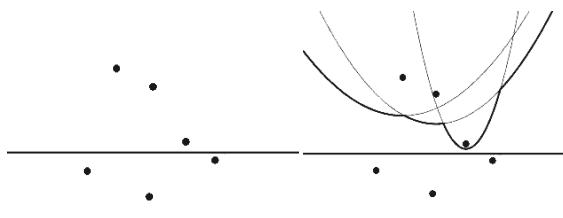
جدول ج-۱- شماره نمونه‌ها و تعداد سلول در هر کدام از آنها

شماره نمونه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
تعداد سلول	۱۵	۱۵	۱۶	۱۹	۲۰	۲۴	۲۶	۲۷	۲۸	۳۰

برآورد متوسط میزان کثرت سلول‌ها برابر است با $\bar{\lambda} = 22$. جدول فراوانی مقادیر n_i به صورت جدول ج-۲ است.

جدول ج-۲- فراوانی داده‌ها

فراآوانی	۲	۳	۳	۳	۲	۱	۱	۲	۳	۳
مقدار										

شکل ب-۶- تشکیل خط ساحلی

عنی این نقطه درون چند ضلعی ورونوی یکی از نقاطی است که خط جارو کننده از آنها گذشته است. فرض کنید نقطه q به مرکز p_1 از هر مرکز دیگری نزدیکتر باشد یعنی:

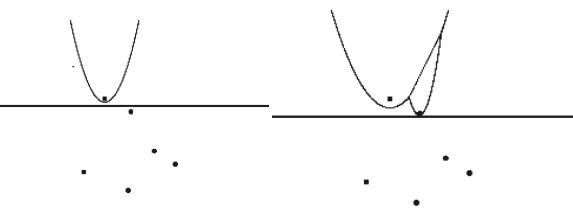
$$d_q(p_1) \leq d_q(p_i), \forall i$$

حال اگر q روی $P_{p_1,l}$ باشد:

$$q_y - l_y \leq d_q(p_i), \forall i$$

این بدين معنی است که اگر q روی $P_{p_1,l}$ باشد، نمی‌تواند بالای هذلولی‌های دیگر باشد، بنابراین q حتماً روی خط ساحلی است. لذا وقتی نقطه‌ای روی خط ساحلی باشد، این نقطه روی هذلولی مربوط به نزدیک‌ترین مرکز است. بنابراین اگر نقطه‌ای روی نقاطی از خط ساحلی باشند که تقاطع دو هذلولی است (نقاط شکست)، آنگاه آن نقاط دارای کمترین فاصله از دو مرکز هستند. به عبارت بهتر «نقاط شکست روی لبه‌های نمودار ورونوی قرار می‌گیرند».

بنابراین همان طور که خط جارو کننده پایین می‌رود و نقاط شکست جایجا می‌شوند، این نقاط شکست لبه‌های نمودار را جارو می‌کنند. پس اولین گام، تشخیص زمانی است که یک جفت نقاط شکست ساخته می‌شوند. این اتفاق زمانی می‌افتد که یک هذلولی جدید مانند شکل ب-۷ به خط ساحلی اضافه می‌شود و این وقتی است که خط جارو کننده از یک مرکز جدید می‌گذرد. این اتفاق رخداد مرکز نامیده می‌شود.

شکل ب-۷- ایجاد لبه و رخداد مرکز

برای پیدا کردن رأس‌ها باید منتظر زمانی بود که دو لبه به هم در یک نقطه برخورد می‌کنند. همانند شکل ب-۸ این اتفاق زمانی می‌افتد که یکی از هذلولی‌های خط ساحلی ناپدید شود. در این حالت یک لبه جدید نیز تولید می‌شود.

تشخیص به وجود آمدن یک هذلولی جدید (رخداد مرکز) آسان است. ناپدید شدن یک هذلولی خط ساحلی زمانی اتفاق می‌افتد که یک نقطه روی خط ساحلی در فاصله یکسان از سه مرکز قرار بگیرد یا به عبارت بهتر، دایره‌ای به مرکز رأس و شعاع نزدیک‌ترین فاصله از سه مرکز بگذرد.

-۹ مراجع

- [1] Stoyan D, Kendall WS, Mecke J (1995) Stochastic geometry and its application. 2nd ed. John Wiley & Sons.
- [2] Voronoi G (1908) Nouvelles applications des paramètres continues à la théorie des formes quadratiques. Math. 134: 198–287.
- [3] Fortune S (1986) A sweep line algorithm for Voronoi diagrams. proceedings of the second annual symposium on computational geometry, Yorktown Heights, New York, United States: 313–322.
- [4] Okabe A, Boots B, Sugihara K, Chiu S (2000) Spatial Tessellations, Concepts and Applications of Voronoi Diagrams, John Wiley & Sons.
- [5] Cailletaud G, Diard O, Feyel F, Forest S (2003) Computational Crystal Plasticity: From Single Crystal to Homogenized Polycrystals, Tech Mech. 23: 130–145.
- [6] Venkatramani G, Ghosh S, Mills M (2007) A size-dependent crystal plasticity finite-element model for creep and load shedding in polycrystalline titanium alloys. Acta Materialia. 55: 3971–3986.
- [7] Manchiraju S, Kirane K, Ghosh S (2007) Dual-time scale crystal plasticity FE model for cyclic deformation of Ti alloys. J Computer-Aided Mater. 14: 47–61.
- [8] Cizelj L, Simonovski I (2007) Multiscale modeling of short crack in random polycrystalline of aggregates. MTAEC9. 41: 227–231.
- [9] Hindes WGS, Hines R J (1980) Monte Carlo estimates of the distributions of the random polygons of the Voronoi tessellation with respect to Poisson process. J Statist. Comput. Simul. 10: 205–223.

در نتیجه:

$$\widehat{P}_1 = P(N \leq 15) = \sum_{j=0}^{15} \frac{e^{-22} 22^j}{j!} \approx 0.077$$

$$\widehat{P}_2 = P(15 < N \leq 20) = \sum_{j=16}^{20} \frac{e^{-22} 22^j}{j!} \approx 0.310$$

$$\widehat{P}_3 = P(20 < N \leq 27) = \sum_{j=21}^{27} \frac{e^{-22} 22^j}{j!} \approx 0.491$$

$$\widehat{P}_4 = P(N > 27) = 1 - \widehat{P}_1 - \widehat{P}_2 - \widehat{P}_3 \approx 0.122$$

و به طور متناظر $\hat{\epsilon}_3 = 4.91$, $\hat{\epsilon}_2 = 3.10$, $\hat{\epsilon}_1 = 0.77$ و

بدین ترتیب مقدار آماره $Z \approx 3.21$ به دست می‌آید.

برای خطای نوع اول برابر $\alpha = 0.05$ داریم $\chi^2_{0.95}(4) = 9.49$.

بنابراین فرض برآزش فرآیند به توزیع پواسون پذیرفته می‌شود.

-۸ فهرست عالیم

σ تنش N/m^2

E مدول الاستیسیته N/m^2

ν ضریب پواسون

ε کرنش

$E(S)$ متوسط مساحت m^2

Var واریانس

$\chi^2_{1-\alpha}$ مقدار بحرانی توزیع مربع کای